

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Національна школа публічного адміністрування (Канада)
Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)
Балтійська міжнародна академія (Латвія)
Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)
Покров Чехінвест s.r.o. (Чеська Республіка)
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Україна)
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Державний торговельно-економічний Університет (Україна)
Сумський державний університет (Україна)
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)
Ужгородський національний університет (Україна)
Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)
Державна установа «Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес-освіти (Україна)
Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Співка аудиторів України» (Україна)
Торгово-промислова палата України (Україна)



ЗБІРНИК

III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»



With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

05 червня 2025 року

ПОЛТАВА

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»
Educational and Research Institute of Finance, Economy, Management and Law
(Ukraine)
National School of Public Administration (Canada)
Varna Free University «Chernorizets Hrabar» (Bulgaria)
Ghent University (Belgium)
Baltic International Academy (Latvia)
The International Research Education & Training Center (Estonia)
Pokrov Czechinvest s.r.o. (Czech Republic)
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine)
National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»
(Ukraine)
V. N. Karazin Kharkiv National University (Ukraine)
Kyiv National University of Construction and Architecture (Ukraine)
State University Of Trade And Economics
Sumy State University (Ukraine)
Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Bobersky (Ukraine)
Uzhhorod National University (Ukraine)
Public Institution «Institute for Economics and Forecasting of the National Academy
of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Public Institution «Institute for Demography and Quality of Life of the National
Academy of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Association for Management Development and Business Education
(Ukraine)
Poltava Territorial Branch of the All-Ukrainian Professional NGO «Union of Auditors
of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Chamber of Commerce and Industry (Ukraine)**

COLLECTION

III International Scientific and Practical Internet Conference

«SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND THREATS IN CONDITIONS OF MODERN REALITIES»

June 05, 2025



With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Poltava

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Національного університету імені Юрія Кондратюка заборонено

Редакційна колегія:

Онищенко С.В., д.е.н., професор;
Крекотень І.М., к.е.н., доцент;
Глебова А.О., к.е.н., доцент;
Глушко А.Д., к.е.н., доцент;
Гришко В.В., д.е.н., професор;
Карпенко Є.А., к.е.н., доцент;
Кульчій І.О., канд. держ. упр, доцент;
Птащенко Л.О., д.е.н., професор;
Свистун Л.А., к.е.н., доцент;
Чижевська М.Б., к.е.н., доцент;
Чичкало-Кондрацька І.Б., д.е.н., професор.

Сталий розвиток: виклики та загрози в умовах сучасних реалій : матеріали
С 76 III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, 05 червня 2025 р. – Полтава :
Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2025. – 387 с.

У збірнику матеріалів Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції розглянуто теоретичні, методологічні й практичні аспекти, виклики та загрози розвитку суб’єктів господарювання та держави в умовах сучасних реалій.

Досліджено теоретичні та практичні аспекти співпраці влади, менеджменту підприємства та громадських інституцій у контексті цілей сталого розвитку. Визначено проблеми та перспективи стабілізації фінансової системи як умова євроінтеграції України. Висвітлено сучасний стан та перспективи розвитку міжнародної економічної діяльності України. Досліджено особливості бухгалтерського обліку, аудиту, контролю й оподаткування суб’єктів господарювання в умовах сучасних реалій, а також окреслено перспективи соціально-економічного розвитку країни в контексті євроінтеграції.

Збірник розраховано на фахівців із фінансів, економіки та менеджменту, працівників органів державної влади й місцевого самоврядування, науковців, викладачів, аспірантів і студентів.

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

*Матеріали друкуються мовою оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори*

ISBN 978-966-616-186-7

© Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

організаціями та державами, що створило передумови для зростання відкритості інформації про управлінські процеси та доступність здійснювати вплив на організаційну поведінку компаній та держав. Це яскраво сьогодні демонструють міжнародні організації та корпорації, які працюють на міжнародних та глобальних ринках і використовують корпоративну соціальну відповідальність як інструмент не тільки входження на фондову біржу, але і на національні й локальні ринки. Оскільки саме в звітах КСВ дуже часто можна знайти інформацію не тільки про основні конкурентні переваги організацій та компаній, але й потенційні можливості для формування партнерських відносин та забезпечення взаємодії.

Однак, така відкритість та доступність інформації в умовах інтенсивного розвитку інформаційних технологій призводить до того, що зростають можливості тиску (етичного та не етичного) на діяльність корпорацій. Посилюється роль і значення репутаційних ризиків, які в один момент можуть або посилити конкурентні переваги корпорації та її конкурентоспроможність або знижити. Тому, на сучасних ринках, де все дуже швидко змінюється саме корпоративна соціальна відповідальність дозволяє у довгостроковій перспективі мінімізувати репутаційні ризики оскільки постійна інформаційна присутність дозволяє формувати імідж, який є однією із стратегічних конкурентних переваг сучасної організації та корпорації. Тому одним із стратегічних завдань сучасного менеджера є формування та впровадження політики корпоративної соціальної відповідальності (КСВ) як інструменту стратегічного управління репутаційними ризиками, що базується на принципах прозорості, етичності, сталого розвитку та системного діалогу зі стейкхолдерами.

Сучасний менеджер повинен не лише ініціювати розробку КСВ-стратегії, але й забезпечити її інтеграцію в ключові бізнес-процеси компанії. Це передбачає: визначення пріоритетних напрямів КСВ відповідно до специфіки діяльності організації; регулярну оцінку очікувань та потреб зацікавлених сторін; створення механізмів моніторингу та швидкого реагування на репутаційні загрози; впровадження ESG-підходів (екологічні, соціальні, управлінські стандарти); підготовку відкритих нефінансових звітів про соціальний, екологічний і репутаційний вплив компанії. Таким чином, КСВ стає не лише елементом етичної відповідальності бізнесу, а й інструментом управління стратегічною стабільністю компанії у цифрову добу. Впровадження такої політики дозволяє посилити довіру до бренду, зміцнити відносини з партнерами, підвищити лояльність споживачів та забезпечити сталу конкурентну перевагу навіть у ситуаціях невизначеності.

Список використаних джерел

1. Echeverry Botero, David Augusto Reputational Risk and Corporate Social Responsibility: How to Make CSR Policies Attractive to Productive Corporations Via Inveniendi Et Iudicandi, vol. 10, núm. 1, enero-junio, 2015, pp. 87-117. URL: <https://www.redalyc.org/pdf/5602/560258677004.pdf>

УДК 330.1

Сохань Т.Д.

Науковий керівник – Кулик В.А., д.е.н., професор

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПІДТРИМЦІ ЛОГІСТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПІД ЧАС НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

У сучасних реаліях, коли світ системно стикається з надзвичайними ситуаціями – збройними конфліктами, пандеміями, кліматичними кризами та техногенними катастрофами – зростає актуальність створення гнучких, стійких і адаптивних логістичних систем. У таких умовах логістика виконує не лише економічну, а й гуманітарну функцію, забезпечуючи своєчасне постачання ресурсів, товарів, засобів захисту та медикаментів. Одним з важливих суб'єктів у підтримці логістичних процесів в екстремальних умовах виступають громадські організації [1, 3].

Громадські організації (ГО) відіграють роль посередників, координаторів та виконавців. Їх перевагою є мобільність, тісний контакт з локальними громадами, а також гнучка структура управління, що дозволяє швидко реагувати на зміни. У ситуаціях, коли традиційні логістичні ланцюги порушуються, ГО здатні виступити тимчасовими операторами доставки допомоги або організаторами паралельних мереж постачання [5, 8].

Досвід повномасштабної війни в Україні яскраво ілюструє цю тенденцію. Багато волонтерських та громадських ініціатив стали ключовими гравцями в логістиці постачання гуманітарної допомоги. Такі організації як «Повернись живим», «Серце до серця», «Волонтерська Сотня» та інші не лише акумулюють кошти й речі, а й організують транспортування вантажів, складають маршрути з урахуванням воєнної ситуації, координують дії з військовими адміністраціями. У багатьох випадках вони укладають партнерства з приватними логістичними компаніями (наприклад, «Нова пошта», «Міст Експрес»), що дозволяє розширити можливості транспортування, підвищити ефективність доставки та забезпечити економічну безпеку підприємств [6, 7, 4].

Окремо варто згадати співпрацю громадських організацій з місцевими органами влади. Саме на місцевому рівні ГО найчастіше мають найбільшу довіру населення, розуміють локальний контекст і можуть оперативно розподіляти ресурси. Механізми публічно-громадського партнерства дозволяють створити єдині логістичні платформи на базі муніципалітетів, де представники громадянського суспільства забезпечують функції моніторингу, логістичного планування та звітності [5, 9].

Громадські організації також активно впроваджують цифрові інструменти для управління потоками допомоги – онлайн-платформи для збору заявок, геоаналітичні карти потреб, чат-боти, системи трекінгу. Це свідчить про зростання професіоналізації громадського сектору у сфері логістики [5].

Ще одним напрямом участі ГО є налагодження міжнародної логістики. Завдяки мережевим контактам з неурядовими організаціями інших країн, українські ГО стали своєрідними «вузлами» у глобальній системі гуманітарної допомоги. Вони забезпечують транспортування вантажів через кордони, їхню митну очистку, зберігання та подальшу дистрибуцію по території України [2, 6].

У цьому контексті важливою є координація трьох секторів: держави, бізнесу та громадянського суспільства. Кожен із них має свою зону відповідальності: держава – створення умов, правове регулювання та безпека логістичних маршрутів; бізнес – інфраструктура, транспорт і технології; ГО – гнучкість, контакт з реальними потребами та здатність швидко мобілізуватись. Така модель партнерства відповідає Цілям сталого розвитку ООН, зокрема Цілі 17 – «Партнерство заради сталого розвитку» [1, 7].

Важливим чинником успішної логістики у надзвичайних умовах є створення спільних координаційних центрів або кризових штабів, у яких представники кожного сектору взаємодіють у режимі реального часу. Наприклад, у 2022–2023 роках в Україні діяли спільні платформи, де волонтери, державні структури та приватні перевізники (включно з міжнародними партнерами) об'єднували зусилля для доставки гуманітарної допомоги до прифронтових територій. Завдяки таким ініціативам вдалося уникнути дублювання поставок, швидко закрити нагальні потреби та оптимізувати логістичні витрати. Це доводить: чим тіснішою є взаємодія між секторами, тим вища ефективність реагування на кризу. Такі приклади повинні бути не винятком, а частиною системного підходу до управління логістикою під час надзвичайних ситуацій [4, 7, 6].

Отже, громадські організації виступають повноцінними учасниками логістичних систем у надзвичайних ситуаціях. Їхній вклад у забезпечення стійкості ланцюгів постачання є неоціненним і потребує подальшої підтримки, визнання та інтеграції у стратегічне планування кризового реагування. Лише через синергію влади, бізнесу та громадянського суспільства можливо створити логістичну систему, здатну ефективно функціонувати в екстремальних умовах та сприяти довгостроковому сталому розвитку країни [1, 3].

Список використаних джерел

1. Громадський Простір. Аналітика діяльності громадських організацій в Україні. URL: <https://www.prostir.ua> (дата звернення: 19.05.2025).
2. Звіти про логістичну підтримку ЗСУ та цивільного населення. ГО «Повернись живим». URL: <https://savelife.in.ua> (дата звернення: 19.05.2025).
3. Крамаренко О.І. Особливості взаємодії держави, бізнесу та громадськості у кризовій логістиці. *Управління та розвиток*, 2024. 1. С. 12-20.
4. Кулик В. Управління економічною безпекою бізнесу: концептуальні засади. *Економіка і регіон*, 2025. 1(96). URL: [https://doi.org/10.26906/EiR.2025.1\(96\).3772](https://doi.org/10.26906/EiR.2025.1(96).3772) (дата звернення: 19.05.2025).
5. Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України. Аналітичні матеріали щодо гуманітарної допомоги та волонтерського руху. URL: <https://minre.gov.ua> (дата звернення: 19.05.2025).
6. Нова пошта. Кейс: партнерство у сфері гуманітарної логістики. URL: <https://novaposhta.ua> (дата звернення: 19.05.2025).
7. Організація Об'єднаних Націй (ООН). Цілі сталого розвитку – Ціль 17: Партнерство заради сталого розвитку. URL: <https://sdgs.un.org/goals> (дата звернення: 19.05.2025).
8. Цвігун В.О. Логістичні виклики в умовах воєнного конфлікту та роль громадських організацій. *Вісник транспортної академії*, 2023. 2. С. 45-52.
9. The Sphere Handbook: Humanitarian Charter and Minimum Standards in Humanitarian Response. URL: <https://spherestandards.org> (дата звернення: 19.05.2025).
10. World Economic Forum (WEF). Logistics and Supply Chain Resilience in Crises. URL: <https://www.weforum.org> (дата звернення: 19.05.2025).

УДК 658.8:005.57:339.137.2

Ткач К.Ю.

Науковий керівник – Гришко В.В., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ЕФЕКТИВНА КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах функціонування бізнесу тема комунікацій набула особливого значення, адже вони стали ключовим елементом у системі стратегічного управління підприємством.

В умовах насиченого ринку, високої конкуренції, інформаційного перевантаження та мінливої поведінки споживача підприємства зіштовхуються з необхідністю не просто заявити про себе, а зробити це ефективно, переконливо й надійно. Стратегічна комунікація стала важливим інструментом не лише для просування товарів і послуг, а й для формування довіри до бренду, забезпечення стійкості бізнесу та збереження конкурентних переваг у довгостроковій перспективі.

Комунікативна політика — це сукупність підходів, методів і рішень, за допомогою яких підприємство будує інформаційні зв'язки з внутрішніми та зовнішніми аудиторіями. Вона охоплює як класичні маркетингові інструменти (реклама, PR, стимулювання збуту), так і нові форми взаємодії (інтернет-комунікації, соціальні медіа, іміджеві стратегії, брендинг, контент-маркетинг, репутаційний менеджмент).

Ключове завдання полягає в тому, щоб забезпечити узгодженість усіх повідомлень компанії, донести до споживача цінність продукту або послуги, сформувавши емоційний зв'язок із брендом та досягти стабільної лояльності. Водночас особливу роль відіграє не лише зміст комунікації, а й її форма, стиль, етика та інтонація. Сьогодні покупець — це не